

2

ד"ר שניאור זלמן ברוזנסקי *

גנור עלינו לפתוח את אישפתנו הראשונה בשנת 5707 בדברי אוכרה והספר לאחד מחברינו המעולים, שעור לפני חרשים אחרים וכינו לקבל את פניו בסוככותנו ושעור לפני חרשים אחרים העניק לנו משפט יריעותיו מן הכמה הזאת בהוצאת מורכבת זוכן ומשוכללת צורה.

בוורשה נפטר ב-1978 לחודש ספטמבר הד"ר שניאור זלמן ברוזנסקי כשהוא בן 69.

יליד ווהלין, חושר מנוע משפחה מיוחסת בישראל, קבל את חניכו המסודרת המבוסס כולו על לימודי קודש. אל המרת החילונית פנה כשהגיע כבר לידו בנרות. ברופא הקדיש את עצמו למקצוע העצבים והרוח, וכמעט שלא הניח ענף אחד במקצוע העשיר הזה שלא השקיע בו ממתקניו היסודיים. כמעט מאה עבודות מיניות יצאו מחדת עטו במקצוע הרפואה. הוא פרסם ב-1977 מאמר חשוב על ההפרעות בהעברת הנרתי דרך העצבים.

בשנת 1968 הוא פרסם עבודה מעניינת על Aphasia. את המגפה של Encephal. epidemica ששררה בוורשה בסוף ימי המלחמה הגדולה הוא תיאר מאוחר מפורט (1921) והבליש בה תמונות קליניות מעניינות, כגון את הצורה של סימנים של Parkinson ושל סימנים של Tabes dorsalis. גם את מחלת הנופלים הוא פקח במחקריו. כשזרחה שמה של האנדוקריןולוגיה השקיע את עצמו במחקר רב לחקר הענף החדש המסובך והקשה הזה וחדש חרושים מרובים בתורה הצעירה הזאת. כולנו זוכרים את ההנאה המרובה שנהג לנו באחת מאספותינו האחרונות בקיץ שעבר על ידי הרצאתו המקיפה והמעמיקה על האוטומיה והפסיכולוגיה של ייתרת המוח (Hypophysis) כמעט שמוכן מאליו שהשקיע מאמצים מרובים במחקר מחלות העצבים והרוח בין היתרים. — זאת הוצאתו הקרונית כוידון זה פרסם עבודתו, גם בקורו האחרון בארצנו היה קשור בפורבולמות מסוג זה. — הוא הקדיש הרבה מזמנו ללימוד את שאלת מחלות הרוח בקרב הישוב.

אבל לא רק רופא עוסק במכניעו המצומצם היה המנוח. הוא היה גם עסקן צבורי חשוב במובן המעולה ודמיונים של המלה הזאת. עסקותיו ואת הביאה אותו (ע) מחוץ הספר על הנפטר בישיבת חב"ד החתומות חרשיות כתיב סוף ת"א.

הוצא ברוביה ליד מאמר פוליטי. בפולניה המשותפת הוא היה במשך שנים עשרה שנה חבר לעיריית ורשה ועבד במחקר במחלקת הבריאות בעיר זו. את וברונותיו המעניינים על תקופה זו הוא פרסם בעברית ובאדישי. לא היה מוסר צבורי והוריו בוורשה שהשפעת ד"ר זלמן ברוזנסקי לא היתה ניכרת בו. בתור במקצוע הרפואי, שברוב מוסדותיו היה ממלא המקור מנורל ומכריע. חכרת, בריאות, שאג, יעאם, מכבי, מושב וקנים. בית האסופים, — ככל המוסדות האלה היתה מורגשת ידו הכרוכה והפורויה של הרופא המצויין והעסקן הנאמן. אבל קשרים אמיצים ביותר קשרים אותו אל ארצנו. הוא היה מראשוני חובבי-ציון עיר שרם היות הציונות הפוליטית. עוד שרם נשמעה קריאתו של הרצל הצטרף באומץ ובמהלכות אל המנועה הצעירה. — והשתתף בתור חבר בקונגרס הראשון. מאז לא היתה שום פעולה ציונית בעירו ובארצו שלא השתתף בה בפועל. כבר לפני ארבעים שנה בקר בארץ ישראל, כדי להוכיח עיי הכרה אישית על המצב בארץ הקווית. לפני חרשים אחרים היה שוב בהחכנו. הוא לא זכה לקיום חלומותיו להשקיע ולעבוד בארץ אבותיו. המות חטפו בארץ נכר. וכבר לא ימוש מקרב חב"ד ומקרב כל עם ישראל מזור דור.

נ. נ.

ברונקה

הכינוים הרנסוני המדעי דארצי-ישראלי דראשון

ביונים 28-30 לספטמבר ש. ז. החקיים הכינוים הרנסוני הארצי בבית האגורה לתחלמות במדעי. הוא נפתח ביום ששי בערב, ברוב פאר, באולם המלא (כ-150 איש) רופאים מקצועיים ובלתי-מקצועיים ואורחים רבים.

את נאום הפתיחה נשא הר"ר איצקוביץ בשם הועדה המארגנת, אשר ציין כי אין שום התקדמות בלי חילופי דעות, ונימק את בחירת הנושא העיקרי של הכינוים. את נכר הר"ר פריינד זיל מכבר הקהל בקימת.

ואלה הם המכריכים את הכינוים: ד"ר וינשל, יורד סניף חופה בשם סניף חופה של הסת' הרפואית; ד"ר צילק בשם היער המרכזי; ד"ר מאיר בשם קופת חולים של הסת' העובדים; ד"ר ניסנבוים בשם קופת חולים עממית; הר"ר בידעמי בשם 'הרפואה'; ד"ר אליעזרוב בשם ועד חדר הכרמל; ד"ר מקיין (אנגליה) בשם משרד הבריאות בודפה; מר בינה בשם מישל מהזו הצפון; ד"ר צריינסקי בשם האגודה לתחלמות במדעי.

לנשיאות נבחרו: פרויף הלברשטדטר מירושלים, ד"ר בודעמי מחל אביב וד"ר איצקוביץ מחיפה.

אחרי פתיחה זו נערכה קבלת-פנים נחרתת בקפה וינה, משעם ועד חדר הכרמל. הבוקר של יום 29.9 (ויז'ר איצקוביץ) הוקדש כולו ולצד הקליני של הנושא העיקרי: האבהנה המבוללה של המחלות בחצי דומני של הכסן.